

Kis esti antiszemitizmus, avagy a nyalóka visszanyal!

(folytatás az első oldalról)

Aztán, elmesélte azt is, hogyan tett helyre egy nyilas taknyost, aki elég szemtelenül próbálta kérdőre vonni, miért is nincs a fronton.

És mesélt a „felszabadulás” környéki okoskodókról is, akik aztán tudták mi a jó, és a maszek világot emlegették. Csendben jegyezte meg, hogy abban a világban munkájuk alapján a hideg vízre valót sem keresték volna meg, és ejtett pár keresetlen szót, hogy hova is menjenek.

Persze ezeket nem kioktató mesedélutánokon nyilatkozhatta ki, hanem az évek folyamán egy-egy történetet mesélt. Mint a történelem iránt érdeklődő hegyeztem a fülem.

Goszler Józsi bácsinak, ki az egykori Franklin Nyomda egykori örök pillére, kedvenc mondása volt, hogy „Ha 56' előtt pofáztál, elvittek. Ha 56 után pofáztál, nem történt semmi.”

Elmesélte, hogy az ő édesapja 1920-ban menekült a románok elől Budapestre. Letelepedett, és élte a vagányok mindennapos életét. Egy görbe este aztán a rendőr őrszobán végződött. Az egyik nyomozó, miután kiderült ki is ő, közölte vele, hogy egy hazátlan bitang igazán meghúzhatná magát. A válasz nem maradt el: „Nyald ki a lovas tengerészed seggét!” A beszélgetés kiadós pofozkodásba torkollott, amit nem Károly bácsi nyert meg, s reggel igen csak lila orcával távozott a rendőrségről. Igaz, akkoriban egy kapatosabb honpolgár legyűréséhez elég volt négy nyomozó is, nem kellett az egész Terrorelhárító Központot riadóztatni, hogy valaki csúnyán néz. Ismétlem, ez 1920-ban történt.

Több dolgot mesélt, az egyszerű melós szemzőgéből. Az ember szinte Rejtő Jenő egyik regényében érezte magát. Édesanyám meg még emlékszik azokra a bizonyos menetekre, amiket négy évesen a Körúton látott. Csak annyit mondott, senkinek nem kívánja, hogy mindez megisméltódjon. A nevében én kérek elnézést, hogy miért is nem dobott oda

egy gránátot a pártszolgálatosok közé.

Hiába, bűnösök vagyunk.

A sarkunkon pár évvel ezelőttig működött egy ezermester, András uram. Sosem titkolta származását. Igazán ízsen tudott mesélni. Újpesti történeteket mesélt a vészorkorszakból. Amikor látta kikerekedett szemem, megkérdezte: „Mit csodálkozok? Mindenki túl akart élni.” Béke poraira!

Egy közös volt bennük,

Egyikük sem beszélt Horthyról gyűlölettel. Még András is legfeljebb lesajnálta a tehetetlensége miatt, majd hozzátette: „Ha a falak mesélni tudnának!” Talán jobb is, hogy nem mesélnek.

Ilyenkor azért elmerengek, főleg, ha hallom régi dicsőségünkről a hangzatos szölamokat bármely oldalról, akár a darutollasan menetelő honfitársaink erőtlő duzzadó dalolászását, s fogadkozását egy kiadós nagytakarításra, vagy az élet és demokrácia nevében hörögve átkot szóró értelmiségiek felől is jönnek.

Nagy valószínűséggel a kormányzó idejében egy cellában kártyázhattak volna.

A kormány tegye világossá...

Az MSZP, a DK, Az Együtt PM és még ki tudja hány ostoba és aljas magyarellenes szervezetecske hisztériázik Horthy Miklós tisztelete miatt. A hangadó ismét a hírhedt Mazsihisz. Hőbörögnek, és a kormány is alárendeli magát ennek az ostoba és tudatlan hőbörgésnek.

Velem együtt azonban sokmillió magyart sért ez a pimasz magatartás, ez az álszenteskédő siránkozás, amely számomra értelmelhetetlen, hiszen a mai ellenzék legnagyobb része a kommunista párt hagyatéka, amely épp úgy fertőz, mint a pestises beteg után maradt karóra vagy ruhadarab. A fertőzés a magyarellenesség, a nemzet elárulásának kényszere, a hazaárulás... Korábban a tömeggyilkosság, a kínvallatás, a gyilkosságok sorozata, a kirakatpercek, az egyházellenesség, a nép fenyegetéssel való akolba zárása, lebutítása és a történelemhamisítás. Nos, ezeket a bűnököt is elkövették azok és azoknak az elődei, akik ma Kádárnak és Hornnak állítanak szobrokat, Horthyt pedig tömeggyilkosnak nevezik, noha a tömegmészárlásokban egyértelműen kommunista és zsidó forradalmárok és zsidó lumpen ÁVH-s nevek szerepelnek leginkább az utóbbi száz év történelmében, 1919-től kezdve.

A másik baj, hogy ezek a mai hisztériakeltők és hazudozók a mai szemmel tekintenek arra a 25 esztendő történelmi időszakra, amelynek szellemi vezetője a Kormányzó volt. Nem azon a szemüvegen keresztül nézik a történelmet, amelyen kéne, hanem egy sajátos magyarellenes szemüvegen keresztül, amelynek „viselete” következtében minden magyar hős és példakép gyalázatos bűnözővé lesz.

A harmadik nagy baj, hogy ezek a hőbörögők elmennek egészen a hazaárulásig is, hogy történelmi személyiségeinket lejárássák és összemossanak olyan embereket, akik más és más politikai erőt és szellemiséget képviseltek. Persze azt is elfelejtik ezek a degenerált politikai zsidók és liberális-kommunisták, hogy ami ötven évnél régebben történt, a fentiek miatt sem lehet ma már politika. Ezeket a dolgokat történelminek nevezzük.

A fentiek okán elvárom attól a kormánytól, amelyre szavaztam, hogy foglaljon állást végre a nemzeti ügyben és vegye védelmébe történelmi nagyjainkat, hirdesse ki támadhatatlanságukat és büntesse azok, akik tagadják e történelmi személyiségek nemzeti szolgálatát. Ugyanis elég abból, hogy vallási és politikai szélhámosok a magyar nemzetet sértegetve és a magyar kormányt ultimátumokat adva próbálják körmondfont módon irányítani a hazai társadalmat, a köz-és politikai életet idegen pénzeket felhasználva és idegen érdekeket szolgálva. A kormány tegye világossá, hogy a magyar nemzet ellen lépőket a magyar törvények alapján súlyosan megbüntetik.

Egyben azt is tegye világossá a kormány, hogy azokat a magyarokat is a törvény szigorával sújtja, akik ellenségeskedést és gyűlöletet szítanak velünk élő más nemzetek, nemzetiségek és vallási felekezetek ellen.

Stoffán György

Cigánykodók...

A magyarországi jobboldali véleményformálók – joggal – felháborodtak azon, hogy Tőkés Lászlótól visszavenni javasolja a kitüntetés „Becsületbírása” a Románia Csillaga kitüntetését. Mondom, joggal, hiszen normális erkölcsi meggyőződéssel és érzékkel rendelkező ember ekként nem cigánykodik. Ha ad valamit, azt véglegesen adja, és nem kéregeti vissza, adott esetben kamatostul. Szemben egyes zsidók és a cigányok, magyar prolik, erkölcs nélküli maffiózók mentalitásával, akik szemrebbenés nélkül visszakövetelik, esetleg erőszakkal visszaveszik a korábbi ajándékot. Mondom, egyes zsidók, cigányok... de ez a megfogalmazás immár kezd átcsapni egy igaztalan dolog erősítésébe. Nevezetesen én magam is azt gondoltam sokáig, hogy nem lehet általkánosítani, illetve nem is szabad, hiszen minden személyiség más, és azért mert valaki zsidó, cigány, magyar vagy tót nem viselhet a nemzetére jellemző magatartásokat, jellemvonásokat. Ma már másképpen látom. Vannak nemzetiségekre jellemző viselkedésformák, magatartások, jellemvonások, amelyek némelyekben és némelyeken nem látszanak meg, a többség viszont nem tudja letagadni ezeket. Genetika.

Nos, Tőkés kitüntetését elvenni szándékoznak.

Miért is? Mert Tőkés Erdély népét véde felkérte a magyar kormányt, vállaljon védhatalmi felelősséget a Romániában élő magyarság és székelység érdekében. Nyilvánvaló, hogy ez a mai román ceausista hatalmat zavarja, sőt, a románok többségét is, hiszen Erdélyről, az erdélyi magyarságról van szó. Azt nem értik meg, hogy itt nem a terület visszaszerzésről van szó, csupán erkölcsi védelemről, a nemzetközi politikában való képviselétről, felelősségvállalásról. A románok köztudottan nacionalista nép, és mint ilyen tíz körömmel ragaszkodik ahhoz a megszerzett területhez, amelyet létezőnek kapott a magyaroktól. Am a történelem során kihasználta lehetőségeit, és a magyarok-székelyek jóindulatát, megtámadta azt a nemzetet, amely kényerét adott a kezébe, iskolát adott neki, taníttatta gyermekeit. S, hogy mindez elfogadható legyen, csinált magának hazug történelmet is, amelyet hivatalosan tanítanak az ifjúságnak, saját magukat és jövőjüket téve kockára e hazudozással. A botor, hazug nacionalizmus azonban nem elég ahhoz, hogy egy nemzet boldoguljon. Látható, hogy ma egy olyan politikai irányba fordult a bukaresti kormány, amelyet megvet a művelt világ. Ismét a proli vette át a hatalmat, s mérgezi környezetét, felszámolja a nehezen felépített kapcsolatokat Románia és a világ, Románia és Magyarország között.

Hiszen itt nem Tőkésről és egy kitüntetéséről van szó, hanem az adott szóról, egy nemzet becsületéről, európaiságáról, szavahihetőségéről. Ma arról van szó ennek az ügynek az apropóján, hogy a román politika megint visszacsúszott Julius Marniu, Nicolae Ceausescu és Petre Roman szintjére. Vissza arra a megvetett áruló mentalitásra, amelyről azt gondoltuk húsz év alatt már többször is, hogy elmúlt és Románia egy európai állam lett. Nem lett, mint ahogy a magyarországi magyar is sülyed... egyre mélyebbre ebben a liberális elbutított világban.

Mert mi is történt Kertész Ákos kitüntetéseiével? Ugyanaz, csak más okból... A magyar, gyűlöletből vette vissza az öreg zsidó kitüntetését. Pedig ez a vén zsidó író nem sokat tévedett abban, amit a magyarországi magyarokról, a magyar társadalomról leírt, csakhogy ő is gyűlölettel ír, amelyre a válasz – hit nélkül és emberi tartás nélkül - is csak a gyűlölet lehet. Az ostoba és primitív gyűlölet, amelyből a fővárosi cigánykodás lett, azaz a díszpolgárság visszavétele... Mennyiben különbözik tehát a főpolgármesteri hivatal a bukaresti kormánytól? Más nyelvet beszélnek...

Mit írt Kertész? „A magyar genetikusan alattvaló...” ez egy szövegkörnyezetéből kiemelt mondatrész. Ráadásul érthetetlen is, hiszen valaki genetikus, akkor nem sebész. Alattvaló nevű szakma pedig sincsen... Genetikusan alattvaló azt jelenti, hogy valaki, mint genetikus válik alattvalóvá. Nem alávalóvá, hanem alattvaló... Pedig sok genetikuson alattvaló van a világon. A norvég, a svéd, az angol genetikusok mind alattvalók. Nyelvtanilag egyáltalán nem, de értelmileg erőnek erejével érthetővé tehető a mondatrész. Ez került a díszpolgárságba, és emiatt lett a cigánykodás Budapesten. Akik elvették egy jó nagy nevetés helyett a vén fröcsögő zsidó budapesti díszpolgárságát, azok nagy hangon szidják Pontát, Tőkés kitüntetésének visszavétele miatt.

Pedig az alattvalóságot ma nagyon is gyakorolja sok magyar, sok magyarul beszélő hazátlan, azaz liberális, szocialista, mazsihiszes, néhány taláros, és multi... „bozgor”. Ők azok, akik pénzért saját édesanyjukat is elveszejtenék, a hazáról nem is beszélve. Ezek a genetikai alattvalók azt szolgálják, aki többet fizet... de azt maradéktalanul.

A száguldó gyilkos ítélete és az alattvalóság...

Valamilyen összefüggés feltételezhetően lehet egy most született ítélet és a fentiek között. A tót milliárdosnőt, aki négy magyar ember halálát részegen gépkocsival okozta, a magyar bíróság mindössze hat év fogaóra ítélt. Négyeseres gyilkosság részegen talán még bedrogozva is. A nem jogerős ítélet után az előzetest házi őrizetre változtatta a bírónő, s Eva Reze-sova szabadon távozott a bíróság épületéből. A fogházból pedig hetente hazajárhat majd, s három év múlva elfelejtheti az egészet.

Eszembe jutnak a temerini fiúk, Malina Hedvig, Kohlmann Lajos... és sorolhatnám azokat a magyarokat, akiket mérhetetlenül nagy és jogtalan büntetésekkel, végzásokkal bánt, gyaláz a trianoni hatalom... ártatlanul, mint például a restitúciós törvény alapján, törvényesen intézkedőket Erdélyben...

Tehetik és teszik is ezt az utódállamokban, mert védik a saját nemzetüket a vélt ellenségtől, volt tulajdonostól, a magyaroktól. A magyar hatóságok azonban a fennálló törvényt is képtelenek betartani, betartatni, ha szolgálni, bizonyítani vagy csak engedelmeskedni kell. Es ez a magyarországi magyarság vesz-te, végzete.

Talán Kertésznek igaza van, igaza lehet...

Stoffán György